

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Szalay Péter ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek, dr. Budaházi János ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Pest Megyei Bíróság 2010. április 28. napján meghozott, 14.P.21.371/2010/11. számú ítélete ellen az alperes részéről 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és az elrendelt helyreigazítás szövegéből a valóságra vonatkozó rendelkezést mellőzi. Egyebekben a per főtárgya tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A le nem rótt 21.000 (huszonegyezer) forint kereseti illetéket az alperes által szerkesztett lapot kiadó ... helyett a Magyar Állam viseli.

Ezt meghaladó költségeiket a peres felek maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az alperes szerkesztésében megjelenő ... című lapi számában a „....: ...” című cikkét követő „lapzártakor érkezett” megjegyzésként szerepel az a közlés, hogy „az új frakcióhoz csatlakozott ...-...-s képviselőket a helyi ... kizárta tagjai sorából”. A felperes ezen tényállítás miatt sajtó-helyreigazítás közlését kérte az alperestől, majd ennek eredménytelensége folytán bírósághoz fordult. Keresetében az alperest helyreigazítási kérelmének tartalma szerinti közlemény közzétételére kérte kötelezni.

Az alperes a kereset elutasítását indítványozta. Kifejtette, hogy a valóságot közölték, mivel a képviselők törlése szándékuk ellen történt, ezért az eseményeket

a „kizárás” szó fejezi ki megfelelően, amely jelentését tekintve azonos tartalmú a tagnyilvántartásból való „törölték” kifejezéssel.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetnek helyt adott és kötelezte az alperest, hogy az ... következő számában a második oldalon vastagon szedve tegye közzé a következő helyreigazító közleményt: „Lapunk ... i számában „lapzártakor érkezett” megjegyzés alatt valótlanul állítottuk, hogy az új frakcióhoz csatlakozott a ...-...-s képviselőket a helyi ... kizárta tagjai sorából, ezzel szemben a valóság az, hogy az előbbi képviselők kiléptek az önkormányzati képviselő csoportból, ezáltal tagsági viszonyuk - a ...-... alapszabályának rendelkezése értelmében - megszűnt.”

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 21.875 forint perköltséget.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 21.000 forint feljegyzett illetéket.

A bíróság indokolásában ismertette a sajtó-helyreigazításra vonatkozó anyagi és eljárási jogi jogszabályokat.

Tényként állapította meg, hogy ..., ... és ... frakciótagokat a ... helyi nyilvántartásából törölték, azonban az országos nyilvántartásban szerepelnek. A helyi nyilvántartásból valós törlés miatt jogorvoslati kérelmet terjesztettek elő, amelynek elbírálása folyamatban van.

Rámutatott arra, hogy az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy az általa közöltek a valóságnak megfelelnek. Az alperes által csatolt, az érintett képviselőktől származó nyilatkozat, továbbá a ...-... alapszabályának 105. § (1) bekezdése b) pontja és 10. §-a alapján arra a következtetésre jutott, hogy míg a kizárás szankcióként alkalmazott jogkövetkezmény, a tagsági viszony megszűnése más indok alapján is megtörténhet. Mivel a tagsági viszony megszűnése és a kizárás nem azonos fogalmak, ezért a helyreigazítást elrendelte a bíróság által megállapított szövegezéssel.

A pereszes alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint marasztalta perköltségben és rendelkezett az állam által előlegezett illeték megtérítéséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezését kérte.

Érvelése szerint az elsőfokú bíróság nem tárta fel kellőképpen a tényállást és emiatt téves következtetésre jutott. Az érintett képviselőket nem hallgatta meg, és azon nyilatkozatukat sem vette figyelembe, hogy nem ők léptek ki a pártból, hanem a helyi vezetők törölték őket a nyilvántartásból. A bíróság az érintett párttagok jogorvoslati kérelmének elbírálását sem várta be, ezért döntésében annak eredményét nem is vehette figyelembe.

Fellebbezéséhez mellékelte a ...-... Mandátumvizsgáló, Ügyrendi és Összeférhetetlenségi Bizottságának ... -ai ülése jegyzőkönyvének másolatát, annak alátámasztására, hogy a meghozott határozat szerint a ...-... különválását a

kettős tagsággal rendelkező önkormányzati képviselők vonatkozásában nem lehet a ...-frakcióból való kilépésnek tekinteni.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta, és kérte a perköltségre vonatkozó vélhetően elírás miatti rendelkezés kijavítását.

A fellebbezés nem alapos.

A bíróságnak a Ptk. 79. § (1) bekezdése alapján azt kellett vizsgálnia, hogy a lap közölt vagy híresztelt-e valótlan tényt vagy tüntetett-e fel valós tényt hamis színben.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú bíróság- az értektőség érdekében és az időközben meghozott ... bizottsági határozatokra is figyelemmel - azzal egészíti ki, hogy ..., ... és ... önkormányzati képviselők - akik a két párt szövetsége folytán kettős tagsággal bírnak -, elhatározták, hogy megalakítják az önálló ...-frakciót. Ezt a lépést értékelte úgy a helyi ...-vezetőség, hogy a képviselők elvesztették a ...-tagságukat. A párttagságuk megszűnését sérelmező képviselők fellebbezése folytán eljárta ...-... Mandátumvizsgáló, Ügyrendi és Összeférhetetlenségi Bizottsága - fellebbezéshez csatolt - 1/2010.05.26. ÜB határozatában úgy foglalt állást, hogy a ...-... különválását a kettős tagsággal rendelkező önkormányzati képviselők vonatkozásában nem lehet a ...-frakcióból való kilépésnek tekinteni.

A Fővárosi Ítéltábla utal arra, hogy a fellebbezéshez csatolt új bizonyíték figyelembevételének a Pp. 235. § (1) bekezdése értelmében nem volt akadálya, mert a jegyzőkönyv, illetve határozat nem vitásan az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatalát követően született, és jutott a fellebbező fél tudomására, és alkalmas volt annak alátámasztására, hogy a cikkben jelzett képviselők esetében sem „kizárás”, sem a tagsági viszony megszűnése nem történt. Mindezek alapján megállapítható volt, hogy az alperes által közöltek nem feleltek meg a valóságnak.

A másodfokú bíróság ugyanakkor mellőzte a valóságra vonatkozó közlemény közzétételére kötelezést. A valóság közlésére az erre irányuló kereseti kérelem előterjesztése esetén is csak akkor van szükség, ha ez a valótlanosság megértése érdekében szükséges. A perbeli esetben ez - a másodfokú eljárásban előterjesztett új bizonyíték alapján - nem volt szükséges, tekintettel arra, hogy a valóságtartalomként megjelölt szövegrész nem a valós helyzetre utalt.

A kifejtettek szerint a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és a valóság közlését mellőzte.

Az elsőfokú bíróság tévedett, amikor az alperest - az ítélet rendelkező részében az írásba foglalás során helytelenül a felperes került megjelölésre - kötelezte kereseti illeték viselésére, ugyanis a szerkesztőségnek csak a helyreigazítás tekintetében

van perbeli jogképessége, így a perköltség viselésére nem kötelezhető. A perköltségben kizárólag a jogképességgel rendelkező sajtószerv (kiadó) marasztható, még akkor is, ha az nem áll perben. Tekintettel arra, hogy az alperes által szerkesztett lap kiadója az Itv. 5. § (1) bekezdés d) pontja értelmében személyes illetékmentes, ezért a Fővárosi Ítéltábla úgy rendelkezett, hogy a kereseti illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a szerint az állam viseli.

A Fővárosi Ítéltábla csak rögzíti, hogy az alperes az Itv. 62. § (1) bekezdés f) pontjában írtak ellenére 36.000 forint fellebbezési illetéket lerótt.

Budapest, 2010. november 4.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Fülöp Györgyi s.k.. Győriné dr. Maurer Amália s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő